

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10123** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 37617 от 23.10.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 06 – 9710#2 от 17.10.2023 г. по описа на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП), подадена от „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. О., [улица], офис 3, чрез управителя А. С. и чрез адв. М. К. С., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ – 320 от 10.10.2023 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., в частта, с която е оставена без уважение жалба с вх. № 53-06-0710 от 26.09.2023 г. по описа на ТД на НАП – С., на жалбоподателя срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С220022-022-0054989 от 10.08.2023 г., издадено от Г. А., на длъжност „старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП, без уважение като неоснователна.

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърдено с него ПНПОМ като необосновано, немотивирано, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Инвокира съображения, че обжалваното постановление е насочено срещу несеквестрируеми вземания на дружеството, а именно постъпили по сметката му субсидии за кампания 2022 г. Излагат се доводи, че посочените суми по банковата сметка са публично целево

финансиране и единственият овластен да получи средствата в пълния им размер е бенефициерът – земеделски производител. Допълнително се изтъква, че изразходването на отпуснатите целеви средства, каквито са постъпилите от Държавен фонд „Земеделение“ по СЕЕП, подлежи на контрол, а установяването, че те не са използвани по предназначение би довело както до връщането им в европейския бюджет, тъй като подлежат на възстановяване, така и финансови корекции или налагане на санкции, както на земеделския производител, така и на държавата, тъй като неизползването на средствата по предназначение е станало чрез нейните органи. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира разноски в размер на внесената държавна такса.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 221, ал. 1 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С210022-048-0067326 от 18.05.2021 г., образувано е изпълнително дело с №[ЕИК]/2021 г. за задължения в общ размер: 5 520.04 лв., от които главница: 5 223.77лв. и лихва: 296,27 лв. В резултат на новоприсъединен към делото дълг, актуалният му размер към 05.10.23 г. е 22 559.91 лв. Задълженията са със срок на доброволно плащане за периода от 26.04.2021 г. до 30.06.23 г. и произтичат от декларации образец б, декларации по ЗКПО и ЗДДС. Няма данни за връчване на Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С210022-048-0067326/18.05.2021 г. на задълженото лице.

С Постановление с изх. № С220022-022-0022547 от 08.04.2022 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, е наложена обезпечителната мярка на дружеството върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и сумите, предоставени за доверително управление, находящ се в „Българо-американска кредитна банка“ АД за сумата в размер на 7 415.13 лв.

Актът е връчен на електронния адрес за кореспонденция на дружеството на 12.04.2022 г.

С Постановление с изх. № С220022-022-0054989 от 10.08.2022 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с цел дообезпечаване на публичните задължения, е наложена обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и сумите, предоставени за доверително управление, находящи се в „Българо-американска кредитна банка“ АД за сумата в размер на 6 235,00 лв. Наложена е заповест и на товарен автомобил, марка „И.“, модел „Д. 35ц 13“, рег. [рег.номер на МПС] . Няма данни за връчване на постановлението от задълженото лице. Именно този акт, в частта в която са наложени обезпечителни мерки върху банковата сметка на „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е предмет на обжалване.

На основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК, е изпратено до Столична дирекция на вътрешните работи“, отдел „Пътна полиция“ заповестно съобщение. Съгласно получен

отговор от тях на 16.08.2022 г. е наложен запор върху товарния автомобил, марка „И.“.

На основание чл. 200, ал. 1 от ДОПК, са връчени на банката запорни съобщения. Съгласно получени отговори от „Българо-американска кредитна банка“ АД от 13.04.22 г. и 16.08.2022 г. запорите и по двете постановления са наложени, но има предходно учреден залог в полза на банковата институция.

На 28.02.2023 г. в ТД на НАП С. е постъпило Искане с вх. №0230022-000 - 0102016 от 28.02.23 г. от жалбоподателя за отмяна на наложените обезпечителни мерки върху банкови сметки. От съдържанието на искането не може да се установи във връзка с кое постановление се подава. Публичният изпълнител е постановил мълчалив отказ, който не е обжалван в предвидения в чл. 208 от ДОПК срок.

По делото не се съдържат писмени доказателства относно датата на връчване на процесното ПНОМ с изх. № С220022-022-0054989 от 10.08.2022 г, поради което решаващият орган е приел за допустима подадената жалба срещу посоченото постановление.

В срока по чл. 197, ал.1, пр. 1 от ДОПК, директорът на ТД на НАП – С. е издал решение № ПО – 320 от 10.10.2023 г., с което е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил обжалваното ПНОМ. За да постанови своето решение с посочения резултат, ответникът е приел, че финансовите средства, предоставяни от ЕС чрез Разплащателната агенция на земеделски производител. По която се изплащат субсидии от ДФ „Земеделие“, са секвестрируемо имущество и няма пречка публичният изпълнител да налага запор върху банковата сметка на земеделския производител, тъй като липсва изрична забрана за принудително изпълнение за публични вземания върху тези средства. Допълнително е посочено, че съгласно националното ни право, изключенията от имуществото, върху които не се допуска принудително изпълнение, по отношение изпълнителните основания по чл. 209 от ДОПК, са уредени в чл. 213 от ДОПК. Финансовата помощ, получавана от задълженото лице по мерки, финансирани със средства от ЕС, не е предвидена изрично като несеквестрируемо имущество.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително

удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

От фактическа и правна страна актът на администрацията е основан на това, че наложеният от публичния изпълнител заповед върху банковите сметки на жалбоподателя в „БЪЛГАРО – АМЕРИКАНСКА КРЕДИТНА БАНКА“ АД е законосъобразен, тъй като е свързан с образувано изпълнително производство за публичните му задължения, които не са платени след получаването на покана за доброволно изпълнение.

В настоящия случай, обезпечителната нужда е обоснована със затрудненост на събирането на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелството, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, който произтича от невнесени данъчно – осигурителни вноски и здравно осигуряване.

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В конкретния случай, предпоставките обуславящи налагане на конкретната обезпечителна мярка - заповед, произтичат от образувано изпълнително производство във връзка с налични публични задължения.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал.3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. С оглед на затрудненото удовлетворяване на бъдещото публично вземане, при наличие на обезпечение върху активите на лицето, се въздейства неблагоприятно върху него, именно поради факта, че почти във всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал.1 от ДОПК, обезпечението води до затруднение на ревизирувания субект. Разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова, което представлява "сериозно възпрепятстване дейността на лицето". Следва да се отбележи, че втората хипотеза в чл. 121. Ал. 3 от ДОПК предвижда още по – изявен превес на публичния интерес, като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс (АПК), според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не ангажира писмени документи, които да потвърдят тезата му, че е земеделски производител, но на база на приетото Движение на сметката на оспорвания в „Българо – американска кредитна банка“ за периода от 01.01.2022 г. – 31.12.2022г ., действително се установява, че по нея

постъпват средства от ДФ Земеделие, което потвърждава тезата на жалбоподателя за предназначението на сметката.

Не може да се отрече, че според чл. 17а от ЗПЗП средствата, отпуснати от европейските фондове по схемите и мерките за подпомагане на ЗП, са публични финансови средства, като на основание чл. 11 и чл. 11а от ЗПЗП дейността по управлението и контрола по разходването им се извършва от Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Плащанията от фондовете на ЕС се различават от целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсации и капиталови трансфери за възложени от държавата дейности и услуги, поради което попадат в обхвата на забраните по чл. 100 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. и 2023 г. гласи: "Ал. 1 Целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсации и капиталови трансфери за възложени от държавата дейности и услуги не могат да се използват за обезпечения. Ал. 2 Средствата по ал. 1 не могат да се използват и за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица.". Следователно, макар и да не попадат в обхвата на изключенията по чл. 213 от ДОПК, процесните субсидии се подчиняват на същия режим на несеквестрируемост, което се извежда от актовете на приложимото общностно право, които имат директен ефект и се ползват с предимство пред националното законодателство.

Независимо от законовата регламентация следва да се има предвид, че оспорващият не ангажира безспорни доказателства, че е земеделски производител. Нещо повече, не се спори между страните, че запорираната сметка на жалбоподателя е обект на учреден залог по закона за финансово обезпечаване върху вземанията на „Веджитейбълс“ ЕООД. Така учредения залог върху процесните сметки повдига въпроса за какво се използват субсидиите, получени от ДФЗ.

Не на последно място трябва да се посочи, че от приетите извлечения от сметката на оспорващия в БАКБ за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2023 г., се установява, че жалбоподателят успешно се разполага с постъпващите средства чрез теглене. Запорът по процесното ПНОМ е наложен на 16.08.2022 г. (л. 47), на 29.09.2022 г. е получена сума от ДФЗ и на същата дата е направено плащане на просрочена главница; на 28.04.2023 г. има постъпление от ДФЗ и на 19.07.2023 г. е направен превод към ЧСИ, както и че на 20.11.2023 г. управителят на дружеството е изтеглила сумата в размер на 10 938, 57 лв. Между тези разпореждания са налични и такива за погасяване на лихви и такива за забава. От записите по движение на банковата сметка може да се направи извод, че оспорващият се разпорежда със сметката на дружеството независимо от запора.

В настоящия случай публичният изпълнител и решаващият орган са изложили правилни мотиви. Твърдените от оспорващия аргументи са неоснователни и не следва да се уважават.

По изложените съображения жалбата на „Веджитейбълс“ ЕООД е основателна и като такава не следва да се уважи.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100, 00 лв.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение,

8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПИ – 320 от 10.10.2023 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., в частта, с която е оставена без уважение жалба с вх. № 53-06-0710 от 26.09.2023 г. по описа на ТД на НАП – С., на жалбоподателя срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С220022-022-0054989 от 10.08.2023 г., издадено от Г. А., на длъжност „старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП, без уважение като неоснователна.

ОСЪЖДА „Веджитейбълс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите разноски за настоящото производство в размер на 100, 00 лв. (сто) лева. Решението е окончателно.

СЪДИЯ: